

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 3. & 4. lib. Deuteron. in quibus describitur Moysis à terra promissa exclusio. Legis olim jain datæ, quando Deus in flamma apparuit, repetitio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

volabunt stygiæ hæ aves ; adeoque certandum tibi erit cum innumeris, qui laboriosus ante unum habueras inimicum.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 3. & 4. lib. Deuteron. in quibus describitur Moyses à terra promissa exclusio. Legis olim jam data, quando Deus in flamma apparuit, repetitio.

Considera I. **E**T simul obstupescce: quòd Moyses charissimus Dei famulus, tot annis summam prudentiam regens Populum, ad terram Chanaan ducendum, tot labores pro gloria Dei æquò animò perferens, tot molestias vincens: cum summò teneretur desiderio ingrediendæ Terræ Chanaan à Deo promissæ, & repetitis vicibus pro hac gratiâ fieret supplex, repulsam pati cogatur, his verbis expressam: *Nequaquam ultra loquere de hac re ad me. v. 27. citati cap. Quid quæso causæ latet: Deum erga servum tam benè de se meritum, adeò (si fas est loqui) durum se monstrare? videtur hoc dubium claris resolvere verbis clarissimus Doctor Petrus Cellens. dum lib. de panc. 11. hæc scribit: Omnipotens & misericors Deus idcirco terram morientium negat, quia ad cælum Moysis animam subleuat. q. d. taliter erga fidelissimos sibi que charissimos Deus se gerit servos: denegat ipsis terrestre Chanaan, transitoriò deliciarum melle ac lacte fluens, ne eò fruente periculum subeant perdendi cœlestis. Id jam olim probaverat in Abrahamo, quem idcirco è paternis evocavit laribus Genes. 12. imperans: *Egredere de terra tua &c. at quò aliò fine, nisi quem verba immediatè subnexa exprimunt? & veni in terram, quam monstrabo tibi &c.* Hoc ipsum strenuè declarans S. Chrysost. Homil. 1. in Matth. asserit: *ut sciant omnes, quicumque voluerint esse filii Abrahæ, & terram hanc promissionis accipere, de qua scriptum est: credo videre bona Domini in terra viventium; quoniam bona sua debent contemnere, sicut Abraham terram suam contempsit.* S. Franciscus Sales. p. 1. lib. 2. de amore Div. quarundam meminit avium, quas *Apodes* vocant, instructas tibiis valdè brevibus, & pedibus omnî virtute vigore que destitutis: hinc si aves illæ aliquando se in terram demiserint, quietem ibi capturæ, se denuò ad volandum erigere non valeant, crocitantò morituræ. Talium volucrum naturam imitari ait animas Christianorum: hæ si affectu inordinatò temporalibus*

Bonis adhæreant, illicò futuro vitæ & felicitatis æternæ obliviscantur, haud aliter quàm crocitantò morituræ; dum temporalibus rebus penitus immersæ, vim roburque gratiæ perdiderunt, per heroicis virtutum actus ad cœlestia sese elevandi, dilatâ usque ad finem vitæ pœnitentiâ. Quare ò Christiane! acquiesce consilio S. Hieron. ad Exuperant. Scribentis: *Projice sarcinam seculi, & ne quæras divitias, quæ camelorum pravitatibus comparantur. Nudus & levis in cœlum evola, ne alas virtutum tuarum auri deprimant pondera. Non ægrè feras, si faustos, si voluptuosos, si divites à Deo dies in hac terra petens, repulsam cogaris cum Moysse ferre. Ascende cum illo Montem vitæ spiritualis, moriturus ibidem Mundo, ut vivas æternùm Cœlo.*

N. 175.

*Considera 2. Moysen divinæ Visionis, quæ contigit in Rubo ardente hic recordantem, crudire Populum; quomodo Deus eidem omnem Idololatriæ occasionem è medio sustulerit. Enim verò si apparuisset in Throno eburneo, cedrino, vel aureo, videretur forsitan occasionem aliquam dedisse, talibus magni pretii materiis divinum impendendi Cultum, fabrefactis exinde Idolis: hinc perditio tua ex te ò Christiane! si à Deo verò declinans, adores Idola creaturarum. Cogita quæso; animam tuam etsi nobilissimam non aliò fine insulam esse Luto, quàm ut vilissimi Domicilii sui memor, omnî careat causa, debitam Creatori suo subjectionem denegandi. Cogita; quomodo Deus tot rerum vicissitudines admittat in terra, ut nec miniam in ea constantiam quæras, sed hanc credas, in solo Deo inventiendam. Cogita; quomodo in Sacratissimo Eucharistiæ Sacramento singulis momentis tibi præstò sit, ut ansam non habeas conquerendi, te ab ipso derelictum, confugere debere ad creaturas, earum ope & auxiliò fruiturum. Certè nolis, velis exclamare cogaris. Hic cum Moysse v. 7. capitis cit, *Nec est alia Natio tam grandis, quæ habeat Deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. Et iste Deus vocat se Ignem v. 24. Significaturus per hoc: se instar hujus elementi in continua versari operatione, tecum concurrendò in omnibus, quin etiam inflammandò te, ut amore ipsius ea benè & meritoriè peragas, versu adhæc 25. Emulatorem se nominat; ut intelligas, quàm ægrè ferat, si creaturam ei præponas, in cujus gratiam operis.**

FASCI-